

ΣΦΑΙΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ 1920. - ΕΤΟΣ Β' ΑΡΙΘ. 58

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 8 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 30

Ἐπιστολαὶ καὶ ἐπιταγαὶ ἀπ' εὐθείας
πρὸς τὴν Διεύθυνσιν

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΡΑ ΤΗ ΠΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ
Ὁδὸς Ἁγίου Κωνσταντίνου ἀριθ. 7.

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Ἐτησίᾳ δρ. 15.- Ἐξῆρ. δρ. 8
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ > 20.- > 10

Γίνονται δεκταὶ καὶ συνδρομαὶ δι' ὀρισμένον
ἄριθμόν φύλλον, καθοριζόμενον
ὑπὸ τῶν ἐγγραφομένων

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ὁ Μητρούσης

ὁ Ἀγκυράγγελος

καὶ

ὁ Μιστόκης

σᾶς συνιστοῦν

νὰ τοὺς διαβάσετε

μετὰ εὐροσοχῆς

ΤΟ ΝΕΟΝ ΜΑΣ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Μία ἀπόδειξις ὅτι τὸ νέον μας ἀνάγνωσμα

Η ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΜΕΝΗ ΔΑΚΤΥΛΟΓΡΑΦΟΣ

θὰ σημειώσῃ μεγάλην ἐπιτυχίαν εἶνε ὅτι, ἀμέσως μετὰ τὴν πρώτην ἀναγγελίαν, πλείστοι ἀναγνώσται μας ἤρχισαν νὰ μᾶς ἐρωτοῦν ἀνυπομόνως πότε θ' ἀρχίσῃ ἡ δημοσίευσίς του.

Θ' ἀρχίσῃ **ΠΡΟΣΕΧΩΣ**, μὴ ἀνυπομονεῖτε. Φροντίσατε μόνον νὰ τὸ παρακολουθήσετε ὅλαι καὶ ὅλοι ἀπὸ τὴν ἀρχήν, νὰ μὴ χάσετε οὔτε μίαν παράγραφόν του, οὔτε μίαν λέξιν του, διότι εἶνε, ὄχι μόνον τὸ ἐκλεκτότερον ἀπὸ ὅσα ἐδημοσίευσεν ἕως τώρα ἡ «Σφαῖρα», ἀλλὰ καὶ ἕνα ἀπὸ τὰ δυνατώτερα καὶ συγκλονιστικώτερα κοινωνικὰ ἔργα, πού ἔχουν γραφῆ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Τὸ θέμα, περὶ τὸ ὁποῖον στρέφεται, ἡ πλοκή του, τὰ ἐπεισόδιά του, αἱ ἀναπτυσσόμεναι ἰδέαι, ἡ γλώσσα του, ἀποτελοῦν σύνολον συναρπαστικόν, πλήρες γενικοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ αἰσθητικῶν συγκινήσεων.

Ὁ αὐτὸς τόμος τῆς

«ΣΦΑΙΡΑΣ»,

χαρτόδετος τιμᾶται

Δραχ. 12

καὶ ἠωρεῖται

εἰς τὰ γραφεῖα μας.

Τρελλὴ Ἀσοκρηὰ

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

Εκτός του «Καρναβαλιού» του κ. Γ. Τσοκιά, το οποίο και δημοσιεύω, τ' άλλα έμμετρα παρουσιάζουν το ίδιο περιεχόμενο...

Ανέβουν τα πόδια μου... Ανέβουν με γονατιστό άρκα το μάτι μου σφαλλούσιν πιά να σέ βλέπω...

γράφει ο φίλος. Κι' ο Βιζυηνός γράφει:

Φουρουτίαντος ήλλασσασαίβορος καθήκοντ' όβούνα! Είνε βούβα τ' άδηονα μασ και τα όθρανα σκοτεινά...

Να οι παιδιέν' ο Πλάστη μου, καθηρομένηξ ηντιεί! Μάς παίρνεις τα παιδικία μασ και μάς αφήνεις...

Βέβαια δέν άντιγράφει, άλλ' άπό έξη αυτό τό έλάττωμα—γιατί είνε έλάττωμα να έπηρεάζεται κανείς τόσο δουλικά...

Βέβαια δέν άντιγράφει, άλλ' άπό έξη αυτό τό έλάττωμα—γιατί είνε έλάττωμα να έπηρεάζεται κανείς τόσο δουλικά...

Βέβαια δέν άντιγράφει, άλλ' άπό έξη αυτό τό έλάττωμα—γιατί είνε έλάττωμα να έπηρεάζεται κανείς τόσο δουλικά...

Βέβαια δέν άντιγράφει, άλλ' άπό έξη αυτό τό έλάττωμα—γιατί είνε έλάττωμα να έπηρεάζεται κανείς τόσο δουλικά...

Βέβαια δέν άντιγράφει, άλλ' άπό έξη αυτό τό έλάττωμα—γιατί είνε έλάττωμα να έπηρεάζεται κανείς τόσο δουλικά...

Βέβαια δέν άντιγράφει, άλλ' άπό έξη αυτό τό έλάττωμα—γιατί είνε έλάττωμα να έπηρεάζεται κανείς τόσο δουλικά...

Βέβαια δέν άντιγράφει, άλλ' άπό έξη αυτό τό έλάττωμα—γιατί είνε έλάττωμα να έπηρεάζεται κανείς τόσο δουλικά...

Βέβαια δέν άντιγράφει, άλλ' άπό έξη αυτό τό έλάττωμα—γιατί είνε έλάττωμα να έπηρεάζεται κανείς τόσο δουλικά...

Βέβαια δέν άντιγράφει, άλλ' άπό έξη αυτό τό έλάττωμα—γιατί είνε έλάττωμα να έπηρεάζεται κανείς τόσο δουλικά...

Από την ζωή του σπιτιού

Με μίαν χειρονομία ή Μαντώ ύπευρίνει την όρμαν εης, έκτείνει τό πόδι της, τό καμπυλώνει...

—Πώς τά βρισκεις αυτά τά μικρά γοβάκια; —Χαριτωμένα.

—Δέν φαίνονται πώς είνε έπιδιορθωμένα; —Γιατί, τό βλέπεις βέβαια, είνε εκείνα που έκαμα πέρσι...

—Ναί, μά έχουν ένα έλάττωμα, εκεί, στό πλάγι.

—Τώρα μόνον του μου τό λές, τό παρατηρώ, άλλωθς... Όπως ήρθε, προσοχή τώρα: Άν σέ στενεύουν, άν σέ σφίγγουν...

—Να μέ στενεύουν! Κίθε άλλο. Είνε πλατιά σάν παντόφλες! Κίτταξέ μέ πόση εύκολία μπαινοβγαίνω...

—Ο κύριος έχει έκ πείρας έλαφράς άντιορήςεις έπ' αυτό, τάς όποιας όμως δέν θεωρεί φρόνιμον να διατυπώσθ έκείνη την όραν.

—Είμαι ένδοξασιασμένη, καταλήγει ή Μαντώ, Ό χειροτισμός τους πηγαίνει θαυμάσια μέ τό φορεμά μου...

Άφου ούτω κατήνυσε τάς άνησυχίας του κυρίου, ή Μαντώ ντίναται 'δειπνούν έν σπουδή και τέλει φθάνουν εις τό θέατρον...

—Είμαι ένδοξασιασμένη, καταλήγει ή Μαντώ, Ό χειροτισμός τους πηγαίνει θαυμάσια μέ τό φορεμά μου...

Άφου ούτω κατήνυσε τάς άνησυχίας του κυρίου, ή Μαντώ ντίναται 'δειπνούν έν σπουδή και τέλει φθάνουν εις τό θέατρον...

—Είμαι ένδοξασιασμένη, καταλήγει ή Μαντώ, Ό χειροτισμός τους πηγαίνει θαυμάσια μέ τό φορεμά μου...

Άφου ούτω κατήνυσε τάς άνησυχίας του κυρίου, ή Μαντώ ντίναται 'δειπνούν έν σπουδή και τέλει φθάνουν εις τό θέατρον...

—Είμαι ένδοξασιασμένη, καταλήγει ή Μαντώ, Ό χειροτισμός τους πηγαίνει θαυμάσια μέ τό φορεμά μου...

Άφου ούτω κατήνυσε τάς άνησυχίας του κυρίου, ή Μαντώ ντίναται 'δειπνούν έν σπουδή και τέλει φθάνουν εις τό θέατρον...

—Είμαι ένδοξασιασμένη, καταλήγει ή Μαντώ, Ό χειροτισμός τους πηγαίνει θαυμάσια μέ τό φορεμά μου...

Άφου ούτω κατήνυσε τάς άνησυχίας του κυρίου, ή Μαντώ ντίναται 'δειπνούν έν σπουδή και τέλει φθάνουν εις τό θέατρον...

—Είμαι ένδοξασιασμένη, καταλήγει ή Μαντώ, Ό χειροτισμός τους πηγαίνει θαυμάσια μέ τό φορεμά μου...

Άφου ούτω κατήνυσε τάς άνησυχίας του κυρίου, ή Μαντώ ντίναται 'δειπνούν έν σπουδή και τέλει φθάνουν εις τό θέατρον...

—Είμαι ένδοξασιασμένη, καταλήγει ή Μαντώ, Ό χειροτισμός τους πηγαίνει θαυμάσια μέ τό φορεμά μου...

Άφου ούτω κατήνυσε τάς άνησυχίας του κυρίου, ή Μαντώ ντίναται 'δειπνούν έν σπουδή και τέλει φθάνουν εις τό θέατρον...

—Είμαι ένδοξασιασμένη, καταλήγει ή Μαντώ, Ό χειροτισμός τους πηγαίνει θαυμάσια μέ τό φορεμά μου...

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΚΑΡΡΟΥ

Κεκατηραμένα Αποκρεάι στανοειδεις, κάτι που μάς έκαμα και πειρασμαίκα, τό όποιον έξάπτουν τό αίματα...

—Οραίος και έκλεκτός ο χορός της Σερβικής Πρεσβείας, Έπλεόνατον αι ώραιαι Σερβίδες...

—Ο χορός παρα τή κ. Ανδρομάχη Μελά παρουσιάζεσθε ούτω ύπο έποψιν τουλάστων...

—Μοναδική άπογευματινή συγκέντρωσις στού κ. και τής κ. Σ. Φαβατίδη, Διεκρίναμεν τάς Δίδας Μάνου, Σαχοράφου, Καλροκορέ...

—Οραίος και ο χορός στής κ. Ρετοίνα, πλουσιώτατον τό σούπε και έκλεκτοί οι προσκεκλημένοι.

—Νόστιμο και τό σκανδαλίκο του χορού στο έξοδοστον «Σπέντεντι». Κάποιος νεαρός δανδή, ο κ. Ν. Τ., θελήσας να εισαγάγη...

—Αέξαστος κ' ο άπογευματινός χορός παρά τή κ. Καλροκορέση. Χαριτωμένα ως πάντοτε αι δεσποινίδες Σπέντερ, Σαχοράφου, Μυταράκη, Δαμιλά κλπ.

—Ο χορός παρά τή κ. Μασέ συνεχέντρωσεν όλον τόν Γαλλικό και Έλληνικό διπλωματικό κορόο.

—Ο χορός του ξενοδοχείου τής 'Αγγλίας ύπήρξε και τό έκτακτον άπό άπόψεως δεινών χορευτών, μεταξύ των όποιων αι Διδες...

—Μιά ματιά που ρίξαμε στο κατάμεστο «Πανελλήνιο» και μια άλλη στο «Πάνουσ» μάς έκαμα να χασόμεθα καλά είδα.

—Τάς θραυστέρας, τίς έκλεκτέρας και τάς πλέον δεινας κοριτσές ειχε συναρμώσει επί αυτού μια έκλεκτή συγκέντρωσις στο Τετρασάν, τή οικίαν του 'Αρχηγού των 'Αποστολών...

—Πολύ νόστιμο, ως σύνολον, ο άπογευματινός χορός στού κ. και τής κ. Κατσούλη. Πολλοί δάροι όμως οι παρερθεόντες...

—Αλήθεια, τό κοσμικότερο γεγονός τής εβδομάδος ήτο ο χορός των Συγγαφών στο «Άτικον» μέ τήν φαντασμαγορική σκηνοθεσία του, τές πολυχρόμες άράγες που έπλε και τον ίστο του...

—Άλλήθεια, τό κοσμικότερο γεγονός τής εβδομάδος ήτο ο χορός των Συγγαφών στο «Άτικον» μέ τήν φαντασμαγορική σκηνοθεσία του...

—Άλλήθεια, τό κοσμικότερο γεγονός τής εβδομάδος ήτο ο χορός των Συγγαφών στο «Άτικον» μέ τήν φαντασμαγορική σκηνοθεσία του...

—Άλλήθεια, τό κοσμικότερο γεγονός τής εβδομάδος ήτο ο χορός των Συγγαφών στο «Άτικον» μέ τήν φαντασμαγορική σκηνοθεσία του...

—Άλλήθεια, τό κοσμικότερο γεγονός τής εβδομάδος ήτο ο χορός των Συγγαφών στο «Άτικον» μέ τήν φαντασμαγορική σκηνοθεσία του...

—Άλλήθεια, τό κοσμικότερο γεγονός τής εβδομάδος ήτο ο χορός των Συγγαφών στο «Άτικον» μέ τήν φαντασμαγορική σκηνοθεσία του...

—Άλλήθεια, τό κοσμικότερο γεγονός τής εβδομάδος ήτο ο χορός των Συγγαφών στο «Άτικον» μέ τήν φαντασμαγορική σκηνοθεσία του...

Κοσμική Κίνηση

Έντελώς έκλεκτή από άπόψεως συγκεντρώσις και πρωτοτυπίας ή μεγάλη έσπερς στο μάγαρο τής κ. Δ. Τσαότσου. Τό σούπε παρουσιάζεσθε...

—Οραίος και έκλεκτός ο χορός της Σερβικής Πρεσβείας, Έπλεόνατον αι ώραιαι Σερβίδες...

—Ο χορός παρα τή κ. Ανδρομάχη Μελά παρουσιάζεσθε ούτω ύπο έποψιν τουλάστων...

—Μοναδική άπογευματινή συγκέντρωσις στού κ. και τής κ. Σ. Φαβατίδη, Διεκρίναμεν τάς Δίδας Μάνου, Σαχοράφου, Καλροκορέ...

—Οραίος και ο χορός στής κ. Ρετοίνα, πλουσιώτατον τό σούπε και έκλεκτοί οι προσκεκλημένοι.

—Νόστιμο και τό σκανδαλίκο του χορού στο έξοδοστον «Σπέντεντι». Κάποιος νεαρός δανδή, ο κ. Ν. Τ., θελήσας να εισαγάγη...

—Αέξαστος κ' ο άπογευματινός χορός παρά τή κ. Καλροκορέση. Χαριτωμένα ως πάντοτε αι δεσποινίδες Σπέντερ, Σαχοράφου, Μυταράκη, Δαμιλά κλπ.

—Ο χορός παρά τή κ. Μασέ συνεχέντρωσεν όλον τόν Γαλλικό και Έλληνικό διπλωματικό κορόο.

—Ο χορός του ξενοδοχείου τής 'Αγγλίας ύπήρξε και τό έκτακτον άπό άπόψεως δεινών χορευτών, μεταξύ των όποιων αι Διδες...

—Μιά ματιά που ρίξαμε στο κατάμεστο «Πανελλήνιο» και μια άλλη στο «Πάνουσ» μάς έκαμα να χασόμεθα καλά είδα.

—Τάς θραυστέρας, τίς έκλεκτέρας και τάς πλέον δεινας κοριτσές ειχε συναρμώσει επί αυτού μια έκλεκτή συγκέντρωσις στο Τετρασάν, τή οικίαν του 'Αρχηγού των 'Αποστολών...

—Πολύ νόστιμο, ως σύνολον, ο άπογευματινός χορός στού κ. και τής κ. Κατσούλη. Πολλοί δάροι όμως οι παρερθεόντες...

—Αλήθεια, τό κοσμικότερο γεγονός τής εβδομάδος ήτο ο χορός των Συγγαφών στο «Άτικον» μέ τήν φαντασμαγορική σκηνοθεσία του...

—Αλήθεια, τό κοσμικότερο γεγονός τής εβδομάδος ήτο ο χορός των Συγγαφών στο «Άτικον» μέ τήν φαντασμαγορική σκηνοθεσία του...

—Αλήθεια, τό κοσμικότερο γεγονός τής εβδομάδος ήτο ο χορός των Συγγαφών στο «Άτικον» μέ τήν φαντασμαγορική σκηνοθεσία του...

—Αλήθεια, τό κοσμικότερο γεγονός τής εβδομάδος ήτο ο χορός των Συγγαφών στο «Άτικον» μέ τήν φαντασμαγορική σκηνοθεσία του...

—Αλήθεια, τό κοσμικότερο γεγονός τής εβδομάδος ήτο ο χορός των Συγγαφών στο «Άτικον» μέ τήν φαντασμαγορική σκηνοθεσία του...

—Αλήθεια, τό κοσμικότερο γεγονός τής εβδομάδος ήτο ο χορός των Συγγαφών στο «Άτικον» μέ τήν φαντασμαγορική σκηνοθεσία του...

—Αλήθεια, τό κοσμικότερο γεγονός τής εβδομάδος ήτο ο χορός των Συγγαφών στο «Άτικον» μέ τήν φαντασμαγορική σκηνοθεσία του...

—Αλήθεια, τό κοσμικότερο γεγονός τής εβδομάδος ήτο ο χορός των Συγγαφών στο «Άτικον» μέ τήν φαντασμαγορική σκηνοθεσία του...

ΤΑ ΡΑΒΑΣΑΚΙΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΥΣΗ

Περδίκια μ' π'λί μ' Άπό την πόρτα σου πινώ, γλυστούσου κι πέφτου σιλόουθους, κι άν δέν άνοιξές να μέ ίδης...

Κατάλαβε τίποτες απ' τ' άνοιχτού; Άλλου τόσου κατάλαβε κι λιώ έκ τού τυλιεραίου...

Γιατί, ούρη χάσουκρυσταλίνα, να γάθισ να κλαίς και να δέρσασαι κι να χαλές τ' ζαχαρένια...

Τώρα θα μ' πής; πώς κι δέ ο παλ' νι κασσαρκίς ίσένα αυίνα τά στανουθήλκα τ'ς 'Ανθήνας...

Άν θές στα πορτοφύλια τό πάσα ένα π' δά πένε στα βρόδια τ'ς; Γιατί; Για τ' άντι π'λί τ'έσσους τ'ρούς κι του ξερό ο' του κηφάλ'...

Άν θές στα πορτοφύλια τό πάσα ένα π' δά πένε στα βρόδια τ'ς; Γιατί; Για τ' άντι π'λί τ'έσσους τ'ρούς κι του ξερό ο' του κηφάλ'...

Άν θές στα πορτοφύλια τό πάσα ένα π' δά πένε στα βρόδια τ'ς; Γιατί; Για τ' άντι π'λί τ'έσσους τ'ρούς κι του ξερό ο' του κηφάλ'...

Άν θές στα πορτοφύλια τό πάσα ένα π' δά πένε στα βρόδια τ'ς; Γιατί; Για τ' άντι π'λί τ'έσσους τ'ρούς κι του ξερό ο' του κηφάλ'...

Άν θές στα πορτοφύλια τό πάσα ένα π' δά πένε στα βρόδια τ'ς; Γιατί; Για τ' άντι π'λί τ'έσσους τ'ρούς κι του ξερό ο' του κηφάλ'...

Άν θές στα πορτοφύλια τό πάσα ένα π' δά πένε στα βρόδια τ'ς; Γιατί; Για τ' άντι π'λί τ'έσσους τ'ρούς κι του ξερό ο' του κηφάλ'...

Άν θές στα πορτοφύλια τό πάσα ένα π' δά πένε στα βρόδια τ'ς; Γιατί; Για τ' άντι π'λί τ'έσσους τ'ρούς κι του ξερό ο' του κηφάλ'...

Άν θές στα πορτοφύλια τό πάσα ένα π' δά πένε στα βρόδια τ'ς; Γιατί; Για τ' άντι π'λί τ'έσσους τ'ρούς κι του ξερό ο' του κηφάλ'...

Άν θές στα πορτοφύλια τό πάσα ένα π' δά πένε στα βρόδια τ'ς; Γιατί; Για τ' άντι π'λί τ'έσσους τ'ρούς κι του ξερό ο' του κηφάλ'...

Άν θές στα πορτοφύλια τό πάσα ένα π' δά πένε στα βρόδια τ'ς; Γιατί; Για τ' άντι π'λί τ'έσσους τ'ρούς κι του ξερό ο' του κηφάλ'...

Άν θές στα πορτοφύλια τό πάσα ένα π' δά πένε στα βρόδια τ'ς; Γιατί; Για τ' άντι π'λί τ'έσσους τ'ρούς κι του ξερό ο' του κηφάλ'...

Άν θές στα πορτοφύλια τό πάσα ένα π' δά πένε στα βρόδια τ'ς; Γιατί; Για τ' άντι π'λί τ'έσσους τ'ρούς κι του ξερό ο' του κηφάλ'...

Άν θές στα πορτοφύλια τό πάσα ένα π' δά πένε στα βρόδια τ'ς; Γιατί; Για τ' άντι π'λί τ'έσσους τ'ρούς κι του ξερό ο' του κηφάλ'...

Άν θές στα πορτοφύλια τό πάσα ένα π' δά πένε στα βρόδια τ'ς; Γιατί; Για τ' άντι π'λί τ'έσσους τ'ρούς κι του ξερό ο' του κηφάλ'...

Άν θές στα πορτοφύλια τό πάσα ένα π' δά πένε στα βρόδια τ'ς; Γιατί; Για τ' άντι π'λί τ'έσσους τ'ρούς κι του ξερό ο' του κηφάλ'...

Άν θές στα πορτοφύλια τό πάσα ένα π' δά πένε στα βρόδια τ'ς; Γιατί; Για τ' άντι π'λί τ'έσσους τ'ρούς κι του ξερό ο' του κηφάλ'...

Οταν λέγονται «δχι!»

Άφου ο τόσον ύποχμεωτικός σύζυγός σας ειχε τήν ευγένειαν να μάς άφήσθ μόνους, άγαπητή κυρία, έπωρελομήνι τή εύκαιρίας να σάς έκπράσω...

Άφου ο τόσον ύποχμεωτικός σύζυγός σας ειχε τήν ευγένειαν να μάς άφήσθ μόνους, άγαπητή κυρία, έπωρελομήνι τή εύκαιρίας να σάς έκπράσω...

Άφου ο τόσον ύποχμεωτικός σύζυγός σας ειχε τήν ευγένειαν να μάς άφήσθ μόνους, άγαπητή κυρία, έπωρελομήνι τή εύκαιρίας να σάς έκπράσω...

Άφου ο τόσον ύποχμεωτικός σύζυγός σας ειχε τήν ευγένειαν να μάς άφήσθ μόνους, άγαπητή κυρία, έπωρελομήνι τή εύκαιρίας να σάς έκπράσω...

Άφου ο τόσον ύποχμεωτικός σύζυγός σας ειχε τήν ευγένειαν να μάς άφήσθ μόνους, άγαπητή κυρία, έπωρελομήνι τή εύκαιρίας να σάς έκπράσω...

Άφου ο τόσον ύποχμεωτικός σύζυγός σας ειχε τήν ευγένειαν να μάς άφήσθ μόνους, άγαπητή κυρία, έπωρελομήνι τή εύκαιρίας να σάς έκπράσω...

Άφου ο τόσον ύποχμεωτικός σύζυγός σας ειχε τήν ευγένειαν να μάς άφήσθ μόνους, άγαπητή κυρία, έπωρελομήνι τή εύκαιρίας να σάς έκπράσω...

Άφου ο τόσον ύποχμεωτικός σύζυγός σας ειχε τήν ευγένειαν να μάς άφήσθ μόνους, άγαπητή κυρία, έπωρελομήνι τή εύκαιρίας να σάς έκπράσω...

Άφου ο τόσον ύποχμεωτικός σύζυγός σας ειχε τήν ευγένειαν να μάς άφήσθ μόνους, άγαπητή κυρία, έπωρελομήνι τή εύκαιρίας να σάς έκπράσω...

Άφου ο τόσον ύποχμεωτικός σύζυγός σας ειχε τήν ευγένειαν να μάς άφήσθ μόνους, άγαπητή κυρία, έπωρελομήνι τή εύκαιρίας να σάς έκπράσω...

Άφου ο τόσον ύποχμεωτικός σύζυγός σας ειχε τήν ευγένειαν να μάς άφήσθ μόνους, άγαπητή κυρία, έπωρελομήνι τή εύκαιρίας να σάς έκπράσω...

Άφου ο τόσον ύποχμεωτικός σύζυγός σας ειχε τήν ευγένειαν να μάς άφήσθ μόνους, άγαπητή κυρία, έπωρελομήνι τή εύκαιρίας να σάς έκπράσω...

Άφου ο τόσον ύποχμεωτικός σύζυγός σας ειχε τήν ευγένειαν να μάς άφήσθ μόνους, άγαπητή κυρία, έπωρελομήνι τή εύκαιρίας να σάς έκπράσω...

Άφου ο τόσον ύποχμεωτικός σύζυγός σας ειχε τήν ευγένειαν να μάς άφήσθ μόνους, άγαπητή κυρία, έπωρελομήνι τή εύκαιρίας να σάς έκπράσω...

Άφου ο τόσον ύποχμεωτικός σύζυγός σας ειχε τήν ευγένειαν να μάς άφήσθ μόνους, άγαπητή κυρία, έπωρελομήνι τή εύκαιρίας να σάς έκπράσω...

Άφου ο τόσον ύποχμεωτικός σύζυγός σας ειχε τήν ευγένειαν να μάς άφήσθ μόνους, άγαπητή κυρία, έπωρελομήνι τή εύκαιρίας να σάς έκπράσω...

Άφου ο τόσον ύποχμεωτικός σύζυγός σας ειχε τήν ευγένειαν να μάς άφήσθ μόνους, άγαπητή κυρία, έπωρελομήνι τή εύκαιρίας να σάς έκπράσω...

Άφου ο τόσον ύποχμεωτικός σύζυγός σας ειχε τήν ευγένειαν να μάς άφήσθ μόνους, άγαπητή κυρία, έπωρελομήνι τή εύκαιρίας να σάς έκπράσω...

Άφου ο τόσον ύποχμεωτικός σύζυγός σας ειχε τήν ευγένειαν να μάς άφήσθ μόνους, άγαπητή κυρία, έπωρελομήνι τή εύκαιρίας να σάς έκπράσω...

Άφου ο τόσον ύποχμεωτικός σύζυγός σας ειχε τήν ευγένειαν να μάς άφήσθ μόνους, άγαπητή κυρία, έπωρελομήνι τή εύκαιρίας να σάς έκπράσω...

ΟΡΙΣΤΕ, ΤΗΝ ΒΕΝΤΑΛΛΙΑ ΣΑΣ...

Τό βάλας, τό χορό να χορεύουμε δέν τό ξερείς; — Άχα.

Τό βάλας, τό χορό να χορεύουμε δέν τό ξερείς; — Άχα.

Τό βάλας, τό χορό να χορεύουμε δέν τό ξερείς; — Άχα.

Τό βάλας, τό χορό να χορεύουμε δέν τό ξερείς; — Άχα.

Τό βάλας, τό χορό να χορεύουμε δέν τό ξερείς; — Άχα.

Τό βάλας, τό χορό να χορεύουμε δέν τό ξερείς; — Άχα.

Τό βάλας, τό χορό να χορεύουμε δέν τό ξερείς; — Άχα.

Τό βάλας, τό χορό να χορεύουμε δέν τό ξερείς; — Άχα.

Τό βάλας, τό χορό να χορεύουμε δέν τό ξερείς; — Άχα.

Τό βάλας, τό χορό να χορεύουμε δέν τό ξερείς; — Άχα.

Τό βάλας, τό χορό να χορεύουμε δέν τό ξερείς; — Άχα.

Τό βάλας, τό χορό να χορεύουμε δέν τό ξερείς; — Άχα.

Τό βάλας, τό χορό να χορεύουμε δέν τό ξερείς; — Άχα.

Τό βάλας, τό χορό να χορεύουμε δέν τό ξερείς; — Άχα.

Τό βάλας, τό χορό να χορεύουμε δέν τό ξερείς; — Άχα.

Τό βάλας, τό χορό να χορεύουμε δέν τό ξερείς; — Άχα.

Τό βάλας, τό χορό να χορεύουμε δέν τό ξερείς; — Άχα.

Τό βάλας, τό χορό να χορεύουμε δέν τό ξερείς; — Άχα.

Τό βάλας, τό χορό να χορεύουμε δέν τό ξερείς; — Άχα.

Τό βάλας, τό χορό να χορεύουμε δέν τό ξερείς; — Άχα.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ ΕΡΑΣΤΟΥ

Σκεπτόμουν, ήθεμα ότι θ' άρχιζαμε τις συ...

Τι εινε όμως η ζωή... Παιζει μαζύ μας, γα...

Ελξ' άφαρσθη με τις σκέψεις αυτές όταν...

Μόλις σματίησα, είδα να κατεβαίνει από...

Εξ' ότου τότε άλλάξαμε οι τρεις μας μ...

Η φωνή εκείνη έκαιεν άφ' ενός την τρε...

Ανθή! ψιθυρίζει η τρελλή με άνεκφρά...

Και έκτείνονσα πλέον ίκετίδας τας χει...

Ναι, δεν δώ γελώ!... Όρκίζομαι στο Θε...

Ο Στέλιος ενότιζε ότι παρεφρόνει... "Ο,τι...

Η Φρόσω μετά της κυρίας Αριστοβού...

Όταν χωρισθήκαμε τους υποχέθηκα να...

Περιοσσότερο άπ' την προηγούμενη με...

(Άκολουθεί)

(10) ΤΑ ΔΙΔΥΜΑ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ (10)

— Η κόρη μου; Πού εινε η κόρη μου; Π...

Πνευστικός έπρόφραξεν όλ' αυτά με τόνο...

— Την κορη σου;... μά δεν την ξέρω ε...

— Όχι, δλί... σε είδα πολλές φορές μα...

— Ο Στέλιος, άγωνισών τοιαύτην τρε...

— Όμιλει περί του άπ' Αλεξανδρείας εί...

— Άκου να ής κι' αυτό, προσέθεσε ο ά...

— Άλλα δ νέος την άπόθησε και προσηλ...

— Πως τα ξέρεις, σύ, δλ' αυτά; την ε...

— Η Ανθή κόρη σου; Αυτό, όχι, δεν ξ...

— Ανθή! ψιθυρίζει η τρελλή με άνεκφ...

— Ναι, δεν δώ γελώ!... Όρκίζομαι στο...

— Η Ανθή κόρη σου; Αυτό, όχι, δεν ξ...

— Άλλα δ νέος την άπόθησε και προσηλ...

— Πως τα ξέρεις, σύ, δλ' αυτά; την ε...

— Η Ανθή κόρη σου; Αυτό, όχι, δεν ξ...

— Άλλα δ νέος την άπόθησε και προσηλ...

— Πως τα ξέρεις, σύ, δλ' αυτά; την ε...

— Η Ανθή κόρη σου; Αυτό, όχι, δεν ξ...

— Άλλα δ νέος την άπόθησε και προσηλ...

— Πως τα ξέρεις, σύ, δλ' αυτά; την ε...

(Άκολουθεί)

εξόθυρα του μεγάλου Λάμπου έν' άπόγευ...

— Η Ανθή είχε πείσει τους γονεεις της,...

— Την κορη σου;... μά δεν την ξέρω ε...

— Όχι, δλί... σε είδα πολλές φορές μα...

— Ο Στέλιος, άγωνισών τοιαύτην τρε...

— Όμιλει περί του άπ' Αλεξανδρείας εί...

— Άκου να ής κι' αυτό, προσέθεσε ο ά...

— Άλλα δ νέος την άπόθησε και προσηλ...

— Πως τα ξέρεις, σύ, δλ' αυτά; την ε...

— Η Ανθή κόρη σου; Αυτό, όχι, δεν ξ...

— Ανθή! ψιθυρίζει η τρελλή με άνεκφ...

— Ναι, δεν δώ γελώ!... Όρκίζομαι στο...

— Η Ανθή κόρη σου; Αυτό, όχι, δεν ξ...

— Άλλα δ νέος την άπόθησε και προσηλ...

— Πως τα ξέρεις, σύ, δλ' αυτά; την ε...

— Η Ανθή κόρη σου; Αυτό, όχι, δεν ξ...

— Άλλα δ νέος την άπόθησε και προσηλ...

— Πως τα ξέρεις, σύ, δλ' αυτά; την ε...

— Η Ανθή κόρη σου; Αυτό, όχι, δεν ξ...

— Άλλα δ νέος την άπόθησε και προσηλ...

— Πως τα ξέρεις, σύ, δλ' αυτά; την ε...

(Άκολουθεί)

ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΤΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΣΑΣ

Ζητώ άλληλογραφίαν μετά δεσποινίδων...

— Ζωηρός νεος ήλικίας 20 έτών ζητεί...

— Τυχαίνα! Το ξέρεις δά πούση δύναμι...

— Μόνως άνθυπολογαχός ύπηρετών έν...

— Κρούσσα, άλλά και νεαρής χήρας!...

— Άνταλλάσσω επιστολάς με δεσποινίδ...

— Άνταλλάσσω επιστολάς ελληνιστί ή γα...

— Άνταλλάσσω επιστολάς με δεσποινίδ...

— Άνταλλάσσω επιστολάς με δεσποινίδ...

— Άνταλλάσσω επιστολάς με δεσποινίδ...

— Άνταλλάσσω επιστολάς με δεσποινίδ...

— Άνταλλάσσω επιστολάς με δεσποινίδ...

— Άνταλλάσσω επιστολάς με δεσποινίδ...

— Άνταλλάσσω επιστολάς με δεσποινίδ...

— Άνταλλάσσω επιστολάς με δεσποινίδ...

— Άνταλλάσσω επιστολάς με δεσποινίδ...

— Άνταλλάσσω επιστολάς με δεσποινίδ...

— Άνταλλάσσω επιστολάς με δεσποινίδ...

ΕΒΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ Μόνη στο γραβ

Στου καραβίου μου θάρρειν την άνοιχή...

— Πούσαι, Κυβερνήτη, πνίγομαι!...

— Άχ! τι μόν' άχ! τι μόν' άχ!...

— Μόνως άνθυπολογαχός ύπηρετών έν...

— Κρούσσα, άλλά και νεαρής χήρας!...

— Άνταλλάσσω επιστολάς με δεσποινίδ...

— Άνταλλάσσω επιστολάς ελληνιστί ή γα...

— Άνταλλάσσω επιστολάς με δεσποινίδ...

— Άνταλλάσσω επιστολάς με δεσποινίδ...

— Άνταλλάσσω επιστολάς με δεσποινίδ...

— Άνταλλάσσω επιστολάς με δεσποινίδ...

— Άνταλλάσσω επιστολάς με δεσποινίδ...

— Άνταλλάσσω επιστολάς με δεσποινίδ...

— Άνταλλάσσω επιστολάς με δεσποινίδ...

— Άνταλλάσσω επιστολάς με δεσποινίδ...

— Άνταλλάσσω επιστολάς με δεσποινίδ...

— Άνταλλάσσω επιστολάς με δεσποινίδ...

— Άνταλλάσσω επιστολάς με δεσποινίδ...

Νεοελληνική Λογοτεχνία ΤΑ ΣΣΩ*

Ένα μεσημέρι ένδο κοιμόντατε δλοι σπ...

— Τρεχάτε και τή σκότησε, φώναζε μ...

— Έπασσα τή χέρι του Γιωργίκου και...

— Άφηστε με να τή σκοτώσω, φώναζε...

— Δέν ντρέπεσαι μωρέ; Την άδερφή σου...

— Τι να ντραπό! τί να σπάσιο! Πού τό...

— Έλα τότε, πάμε να σιχούμε και άλλ...

— Έλα τώρα, πάμε να σιχούμε και άλλ...

— Έλα τότε, πάμε να σιχούμε και άλλ...

— Έλα τότε, πάμε να σιχούμε και άλλ...

— Έλα τότε, πάμε να σιχούμε και άλλ...

— Έλα τότε, πάμε να σιχούμε και άλλ...

— Έλα τότε, πάμε να σιχούμε και άλλ...

— Έλα τότε, πάμε να σιχούμε και άλλ...

— Έλα τότε, πάμε να σιχούμε και άλλ...

— Έλα τότε, πάμε να σιχούμε και άλλ...

— Έλα τότε, πάμε να σιχούμε και άλλ...

— Έλα τότε, πάμε να σιχούμε και άλλ...

(Άκολουθεί)

Η άρρωστία (στραβισμός)

των οφθαλμών δερασεύεται

Διά την Οφθαλμολογικήν Κλινικήν του...

— Άνταλλάσσω επιστολάς με δεσποινίδ...

— Άνταλλάσσω επιστολάς με δεσποινίδ...

— Άνταλλάσσω επιστολάς με δεσποινίδ...

— Άνταλλάσσω επιστολάς με δεσποινίδ...

— Άνταλλάσσω επιστολάς με δεσποινίδ...

— Άνταλλάσσω επιστολάς με δεσποινίδ...

— Άνταλλάσσω επιστολάς με δεσποινίδ...

— Άνταλλάσσω επιστολάς με δεσποινίδ...

— Άνταλλάσσω επιστολάς με δεσποινίδ...

— Άνταλλάσσω επιστολάς με δεσποινίδ...

ΕΙΣ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

Διά τή 1920

Εκπτώσεις 30 ο/ο δια τή ετή της τα...

* Η άρχή εις τή έν' άριθ. 55 φύλλον.

Ευζωνική μουσα

ΥΜΝΟΥΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΝ ΚΑΡΝΑΒΑΛΟΥΝ

Μιτά χαράς οι χειριτάου,
Καρνάβαλε κριμανταλά,
κι' άψ'λά τή σκούφια μου πιτάου
κι' σκούζου κι' γλιενιάου τριλλά.
Φέτου ήρθις πρώια κι' τριχάτα,
μέσα στα κρύα κι' τ'ς βροχές,
μι' τ'α κατιφυγμένα κρειάτα
κατιφυγμένις κι' οι' Απουκρηές.

Εί για να ζισταθή ο κουσμάκης
τώ'ρ'ξαμαν ούλοι σου χουρό,
παίξει άπου μέσα Καραιοκάκης
κι' μεί; χουρεούου ταγκό.

Μουνάχα ή γ'ναίκες δέν κρουγιόουν
κι' έβγαλαν ούλα τ'ς τ'α κουκιά,
γιατι τ'ς κουλάσιους τούν δαιμόνου
ούλη έχ'νι μέσα τ'ς τή φουτιά.

Ούλου άψ'λό ερα ιφέτους
τά φ'σιάνια τ'ς πάν' μι' τού καλό,
κι' μουναχά τ'α ντικοιλέ τους
κατέβ'καν ως τούν άφαλό.

Κι' τ'α φιλά ψηλά κι' αυάνα,
—λίρες, δουλλάρια και λοιπά
κι' τ'α δουλλάρια στην 'Αθήνα
στο ότο άνεβήκανε κι' αυάτα.

Κι' μ'φαίνιτι, όπους πάει του πράμμα,
Καρνάβαλε ξιλουγιαστή,
πώς θά περάσουμι άντάμα
κι' τή μιγάλ' Σαρακουστή.

Ού Μήτρους

ΤΟΥ ΒΛΑΜΗ ΤΑ ΚΑΜΩΜΑΤΑ ΑΙΜΑΤΑ ΠΑΛΙ

*Ακούς, ρέ, μουστ'ηρια σπράμματα να μπαίνω
έχτε τής μικρές όρες στο Καρούσου για να
φάω σουπέ...γαλοσουπέ—άπως έτσι το λένε,
νομίζω;—και να βροθ'η ένας τρικκέρης, σπα-
νός κι' άσουλούπωτος, να μου π'η: «Δεξιό-
τερα τή μύτη σου, κύριος».

«Ε, ρέ, κι' άλλο πού δέν ήθελα καθώς ή-
μουνα και λιγάκι σουραμέρος από ναρίς—τά-
χαμε κοπάνισι στην ταβέρνα τ'α σκονάκια
μας!...—Άναψα!... Γενίσαρος, Μπελακούν
έγενε και τού ριχνομαί.

—Τ' ελπες, ρέ άνορογραφία τού άντρα;
Μόκο έκείνος. Έκανε τήν κορούδα, μ' έν-
λόρες; Άπάνου του έγω.

—Ρέ άνάλατε σπανακόρρις, τού λέω, άμα
θέλεις να κρατάς άψογο στάσι να μην προ-
βαίκερης τούς άθρώπους. Τί νταραβέρια έχεις
έσύ με τή μύτη μου, ρέ, και σε διαφέρει άν
πάη δεξιά ή ζεοβά;

—Είνε διαταγή τής 'Αγγλικής 'Αστυνομίας,
μ' άπαντεί.

—Και σου τί είσαι πόλισμα για έπιστάτης
στής μύτες;

—Ναί, μου κάνει γελώντας.

Τότες άντιλήττηκα πώς κύτταγε να με
πάρη στο φιλό και σου τόν άρπάξω!... Και
πάνω χέρι-κάτω χέρι, ποιδ πονάει πιό πολύ...
Μά μη σ'ας τ'α πολυλομου, μπλε-μαροέ τόν
πήραν άπ' τ'α χέρια μου. Όλο τ'ό άκρατήριο
έπεσε για να τόν γλυτώση. Άνάσα δέ μπό-
ραγε να πάρη κι' άς έχη χάρι στα περικάλια
τους πού δέν τήν τραβήξα και τόν άφηκα να
βγ'η ζωντανός από τήν
πόρτα. Και να σου πώ
και τ' άλλο; Δέν ήθελα
νά τ'α τραβήξω τ'α πράμ-
ματα μέχρις έσάτου για
να μην έρθη κανένας χω-
ροφύλακας κι' μου μιλή-
ση περι τμήμα. Χρονιάρα
μέρα—έννοεις;—ήθελα ν'
άποκρέψω κι' έγω με τ'ό
αίστημα. Νάν τ'α λέμε;

*Ο Μιστόκλης

Η ΠΥΘΙΑ ΣΑΣ

(Έκ τής γραφής έπεξηγείται ό χαρακτήρ, 'Απαντή-
σεις μόνον εις ψευδώνυμα. Διά κάθε άνάλυσιν χαρα-
κτήρος δέον να έσοικλιωνται δρ. 2.)

*Ο Ν. Κυπαρισσιάν.—Μά δέν μου λέτε τόν
χαρακτηρήρα σας θέλετε να σας πώ ή τί θέλετε;
Σ'ας παρακαλώ' άν είμαι ή όμι «κομμάτακι
πρώτης», αυτό εινε δική μου δουλειά. Κυτά-
ζτε σείς τ'α δικά σας; τ'α μυαλά σας πού π'η-
ραν άερα... Έίστε όλην τήν διάθεσιν να γί-
νετε λογοτέχνης, μά δέν μπορείτε, και μπο-
ρείτε να γίνεαι δικηγόρος, μά δέν θέλετε.
Μην κοιμάσθε μπρούμητα γιατι σ'ας βλάπτει.
Και μάνια-μάνια τ'ό καλοκαίρι...

Έκ τού πραγματικού

Ο ΜΠΑΜΠΑΣ ΣΤΗΝ ΚΟΡΗ

*Ήταν ή ημέρα τής εισόδου τού «'Αβέρωφ»
εις τήν Κωνσταντινούπολιν. Ό άρχισυντά-
κτης μιάς μεγάλης 'Αθηναϊκής εφημερίδος
κάθεται στο τραπέζι μόνος στο Γραφείον και
βάζει τίτλους εις τ'α τελευταία τηλεγραφή-
ματα. Γράφει γρήγορα νευρικός και σκουν-
τούφλης; πολλή δουλειά έκείνην τήν ημέρα
και είχε λυσάξει κι' έκείνο τ'ό τηλέφωνο...

—Βρε άδελφέ, δέν βρίσκει κανεις δυό λε-
πτών ήσυχία να τελειώση τή δουλειά του.
Κάθε στιγμή ντριγκ.... τ'ό τηλέφωνο...

Αίφνης άνατινάσεται έξω φρενών. Έχτυ-
πούσε πάλι τ'ό τηλέφωνο.

—Αί μά δέν ύποφέρεται. Θα τόν στείλω
στο διάβολο όποιος κι' άν εινε.

Τ'ό κουδούνισμα επαναλαμβάνεται.

—Εμπρός! Ποιός εινε; Τί θέλετε; φω-
νάξει μπροστά στο άκουστικό ό κ. άρχισυν-
τάκτης.

*'Αλλ' αίφνης ό θυμός του εξαμίττειται και
ή φωνή του κατεβαίνει από τήν διαπασών
του θυμού εις μελιστάλακτον τόνο.

Και διαμείβεται τηλεφωνικώς δεξ'ησδιάλογος.

—Εμπρός! Ποιός;

—Παρακαλώ' εινε αυτου ό άρχισυντάκτης
κ. Α....;

—Είμαι ό ίδιος... 'Αλλά σείς ποιά είσθε
δεσποινίς;

—Πώς τ'ό ξερετε πώς είμαι δεσποινίς;

—Τ'ό καταλαβαίνω από τή φωνή σας. Εινε
τόσο γλυκειά...

—Μπά;

—Και σείς τόσοσν ώραία!...

—Μά με ξερετε;

—Σ'ας φαντάζομαι δεσποινίς.

—Ω είσθε ύπερβολικός! 'Αλλά με κάντε
να ξεχασθώ... 'Αλήθεια έμπήκεν ό «'Αβέρωφ»
στην Πόλι; Έίχατε τηλεγράφημα;

—Με όλας τ'ας λεπτομερείας.

—Θά είχατε τήν καλωσύνην να μου τίς ει-
πήτε;

*Ο κ. άρχισυντάκτης ήτοιμάσθη ν' άπαγ-
γείη τήν δευτέραν έκδοσιν... 'Αλλ' έσταμά-
τησε διότι τού ήλθε μ'α έμπνευσις.

—Μά εινε τόσοσν πολλές!...

—'Αν έρχόμουν στο γραφείο θά μπορούσα
να ιδώ τ'α τηλεγραφήματα;

—'Ο,τι θέλετε δεσποινίς!

—Μά δέν νομίζετε ότι εινε λίγο επικίν-
δυνο; Νάρθω μέσα σε τόσοσν συντάκτης...

—Δεσποινίς δέν εινε κανεις έδω. Είμαι μόν-
ος... Θά είμεθα μόνου... Σ'ας περιμένο ώ-
ραία μου...

—Σε δέκα λεπτά είμαι αυτου....

*Ο κ. άρχισυντάκτης έτρεξε στο γραφείο

ΕΝΘΑΡΡΥΝΤΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

—Δεσποινίς, θά σ'ας συνώδενα ως τήν
άκρη τού κόσμου!

—Ω!... μά τ'ό σπ'ίτι μου δέν εινε τόσο
ακρ'ά!

Τετράστιχα λιτασιών

ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΟ ΓΛΕΝΤΙ

Τί ώραίο καρναβάλι
στην 'Αθήνα μας περνάμε,
τή χαρά με τ'ό κουτάλι
τή ρουφάμε.

Χαιρετ'ας, σε χαιρετ'ανς
και προγκ'ας και σε προγκ'ανς,
και μ' όλ' αυ'τα γελάμε
και γλεντάμε.

Βλέπεις έπιθεωρήσεις
σ' όποιον θέατρο και ν'άσαι,
κι' άκούς τόσοσν πολυ πνεύμα,
πού κοιμάσαι.

Κι' άν τ'α μάτια σου άνοιξη;
γαμπών βλέπεις έπιδείξεις
κι' άβελά σου δοιμάζεις
κάποιες νύξεις.

Στό χορό μετά πηγαίνεις,
όπου βρίσκεις παχυλουτους
σοβαροπρεπείς κυρίους,
νεοπλουτους.

Κι' άν ρωτ'ας και για γυναίκες,
όλες τού Παξίμ κυρίες,
άπλυτες χωριατοπούλες,
πρώην δούλες.

*Ο Μαρίνος

του να τελειώση γρήγορα γρήγορα... Σε λίγο
κτυπά ή πόρτα.

—Εμπρός!... Τί καλή πού είσθε ώραία μου
άγνωστος να έλθητε τί....

—Καλημέρα μπαμπά!

—'Ω να πάρη ή όργή!... είπε μέσα του ό
κ. άρχισυντάκτης. Τί διάβολο θέλει τώρα ή
κόρη μου.

Και δυνατά.

—Τί θέλεις; Τί σου ήρθε να πάρης τούς
δρόμους; Είσαι κι' άρραβωνιασμένη!...

—Μά πώς μπαμπά; Δέν μου τηλεφώνησε
νάρθω;

—'Εγώ;

—'Εσύ ναί! Που δέκα λεπτών. Σ' εύχαρι-
στώ μάλιστα και για τ'ό κομπλιμάν. Μου εί-
πες πώς είμαι ώραία....

—'Εσύ!... 'Εσύ ήσουν!...

—Ναί! Θέλησα να σ' ερωτήσω νέα, αλλά
εσύ είχες πάρει φόρα και άρχισες ντεκλαρα-
σιόν.... 'Α τί γέλοια θά κάνη ή μαμά...

—'Οχι! Πουθε Θεού, μην π'ης τίποτε στη
μαμά σου κι' εινε κουτή. Θά τ'α πάρη στα σο-
βαρά αυ'τά τ' άστεία...

Και για να εινε περισσότερο άσφαλισμένος.

—Περίμενε μιά στιγμή να πάμε στην όδον
'Ερμού να σου πάρω έκείνο τ'ό φόρεμα... Περ-
νούσα προχθές τυχαίως (ή αλήθεια εινε πώς
έπερασεν άκολουθώντας κάποιον μοδιστρόνι)
και είδα ένα ύφανσμα τρέλλα... 'Αφού δέν σου
παίρην ή άρραβωνιαστικός σου... πάλι ή μπα-
μπ'ας παληκορίτσι....

*Η κόρη τού κ. άρχισυντάκτη τ'ό είπεν εις
τόν άρραβωνιαστικόν της κι' έκείνος εις όλους
τούς δημοσιογράφους...

*Ο άλλος

*Από τήν ζωήν τών νεοπλουτών

ΠΕΡΙ ΗΛΕΝΟΥΤΙΚΟ

Μύτερ μι φίλτατε και άήδιον,
Πρώτων έρχομε να σ'αι ήροτισω περη τ'όν
καλιν σας ύψησιαν κ' άν ερωτείς κ'ε πρώς
έμαι κακός ύψησιαν, ένεκα όπου τ'ανάπαλην
με έσήημισαι αυ'τω τ'ό κοινόχρονο τ'ό άντρα
μου, τ'ό όπιον έβρηκε ν'ν άλλο φάμπρηκο για
να μαι τυραγιάη. 'Ετόρα ήθέλυ να ώμιλάω
εις τήν πλενδυτηκό, ήγουν με τ'ό έσ'ας και
μ'αι τ'ό έσ'ης κ'ε όν ε;
κρένο μετά μήαν κερ'αν
νά τ'οίς έλέγο όχι «τή
κάνεις;» περίξ «τή κά-
νεται,» σάμπος ή μ'νια
κερ'η εινε διπλή για να
τ'ης λέγο «τι κάνουν». 'Ηπέ
μου κ'ε έσί, άείμηστον με
μάννα, πός τις λέγεις τής
κερα-Μπατζεχροούλας τής
γειτον μας; «Τί κάνεις»
δέν τής λές; Τ'ό λεπτόν
δηατί έγώ να μιλάω άνά-
πόδα;

Ταυ'τα και άπεναντίον σας

ή δυχάτερ σου

μ'α δ'αμ Γαρέφω

